

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XII, NR. 6 (135) / 2008 BULETIN DE INFORMAȚII IUNIE 2008

Cuvinte ucigătoare: blestemul, calomnia, clevetirea...

Domnul Dumnezeu nostru a voit ca omul să fie «coroana creației». L-a creat pe om ființă vie, cu trupul din firea cea văzută a pământului și cu sufletul din firea cea nevăzută a dumnezeirii Sale, înzestrându-l pe om cu suflet veșnic, cu darul rațiunii, cu sentimente nobile, cu voință liberă, dar, și cu darul vorbirii.

Omul - ca ființă spirituală - este absolut dator să-și manifeste demnitatea sa și prin modul cum vorbește și ce vorbește. Modelul desăvârșit după care trebuie să ne orientăm, ni-l prezintă Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Care ne asigură: «Cuvintele mele duh sunt și viață sunt» (Ioan 6, 23). Sf.Ap. Petru recunoaște acest adevăr, afirmând: «Cuvintele vieții veșnice Tu le ai Doamne, și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.» (Ioan 6, 68-69).

Regula după care trebuie să ne orientăm, o formulează Sf.Ap. Pavel, astfel: «Nici un cuvânt rău să nu iasă din gura voastră, ci numai ce este bun spre zidire, după trebuință, ca să dea har celor ce-l aud» (Efeseni 4,29).

«Verba volant» (cuvintele zboară), ziceau străbunii noștri romani. Zboară ca semintele purtate de vânt, pătrund în suflete și acolo încolțesc, dând fie grâul bunătații, fie neghina răutății. Unele cuvinte sunt dătătoare de viață, alteleucid sufletul; unele cuvinte aduc pacea, altele produc involburare și furtună; unele cuvinte încurajează la bine, altele zămislesc răul și-l ațâță și mai tare; unele cuvinte înalță și înobilează inima, altele o înjosesc și o încătușază în patimi; unele cuvinte luminează calea cea dreaptă, altele duc pe cărări întortochiate.

Nu există cuvânt care să nu rodească într-un fel sau altul, spre bine sau spre rău. De aceea scris este: «Fiecare va da seama de orice cuvânt ieșit din gura sa». Vă spun, zice Mântuitorul: «Pentru orice cuvânt deșert, pe care-l vor rosti oamenii, vor da socoteală în ziua judecării.

Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osândit.» (Matei 12, 36-37).

Psalmistul David se ruga: «Izbăvește-mă de vina sângelui (de pronunțarea cuvintelor care pot ucide sufletele), Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta (spunând cuvinte bune, mântuitoare). Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta» (Psalmul 50).

Zice Sf. Ap. Iacob: «Cu limba Îl binecuvântăm pe Domnul și Tatăl, cu ea îi blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul.» (Iacob 3, 9-11). Și oare este bine așa? Nicidecum. «Oare izvorul, din aceeași vână, lasă să curgă și apă dulce și apă amară?» (3, 12).

Dacă omul poate împlânzi tot felul de animale sălbatice, dator este să se străduiască să-și domolească și limba sa și să n-o transforme în «venin aducător de moarte». Limba nestăpânită este mai rea decât orice fiară sălbatică, căci, fiareleucid trupul, pe când limba ucide sufletul. De aceea trebuie să ne silim a o stă-

pâni, și până mintea judecă, limba să stea liniștită după dinți.

«Ca-n basme-i a cuvântului putere»- zicea poetul Alexandru Vlahuță. Depinde în ce mod folosim cuvântul.

Un rege egiptean a trimis filosofului grec, Pitacos, un animal de jertfă, rugându-l să-i trimită înapoi cel mai rău mădular din corpul animalului. Filosoful i-a trimis înapoi limba, pentru ca să-i aducă aminte de cuvântul Sf.Ap. Iacob, care spune: «Limba mic mădular este, dar cu mari lucruri se făleşte» (Iacob 3,5). «Foc este limba», «O lume a fărădelegii... «Cea care spurcă trupul întreg și pune foc» în inimi. (Iacob 3, 6-8).

Aceasta este porunca, acesta este idealul: «Dacă nu greșește cineva prin cuvânt - zice Sf.Ap. Iacob - acela este bărbat desăvârșit, în stare să-și înfrâneze tot trupul». Cel ce-și stăpânește limba, acela este stăpân peste toate acțiunile lui, peste gândurile și peste simțămintele sale. Acela orice grăiește, grăiește cu folos.

«O, omule, ce mari răspunderi ai De tot ce faci pe lume, De tot ce spui, prin scris sau grai, De pilda ce la alții dai, Căci ea mereu spre iad sau rai, Pe mulți o să-i îndrume!»

«Ai spus o vorbă, vorba ta Mergând din gură-n gură, Va-nveseli sau va-ntrista, Va curăți sau va-ntina, Rodind sămânța pusă-n ea De dragoste sau ură...»

Prin aceste versuri Sf. Ioan Iacov Hozevitul de la Neamț, ne atenționează asupra mare-i răspunderi ce ne-o asumăm prin tot cuvântul ieșit din gura noastră.

CUVINTE DE FOC Blestemul

«A iubit blestemul și-i va veni lui (asupra lui). Nu a voit binecuvântarea și se va depărta de la dânsul» (Psalm 108). Blestemul este un moment de îndrăcire a mâniei, o clipă de întunecare a minții.

Afluxul de sânge, ce inundă creierul, întunecă conștiința, iar fierea produce înrăutățirea firii, și astfel încep rafalele blestemelor. Blestemul izvorăște din nestăpânirea gurii și din inima cuprinsă de mânie. Iar răutatea mâniei vine de la izvorul răului - diavolul.

Mulți dintre creștini au deprinderea păcătoasă să blesteme. Cuprinși fiind de mânie, îi blestemă pe semenii lor sau se blestemă pe ei înșiși, zicând: «Să fiu al dracului», «Să mă ia dracul», «Să mă calce nevoia», «Să fiu al naibii».

Precizăm că duhul rău are multe denumiri: diavolul, satana, cel-rău, cel-viclean, naiba, nevoia, demonul ș.a.. Ori cum ai zice, tot duhul cel rău este.

A chema pe diavol asupra cuiva sau asupra ta, înseamnă ca-i dorești lui sau îți dorești ție cel mai mare rău, pentru că diavolul este «izvorul răului», care distruge viața.

Dacă soțul tău, sau copilul tău sau vreun semen face ceva rău sau te supără cu ceva, răul ce-l face, îl împlinește din îndemnul diavolului. Dacă tu îl drăcuiești, pe cel ce te-a supărat, înseamnă că-l chemi pe diavol ca să-l determine să facă mai multe răutăți.

Înțelegeți oamenilor!

Răul nu se înlătură chemându-l pe diavol. Ne spune clar Mântuitorul Iisus Hristos: «Diavolul nu poate fi scos cu domnul diavolilor» (Matei 9, 34).

Chemând pe «cel rău» asupra ta sau pentru a te răzbuna împotriva semenui tău, îl chemi asupra lui, prin aceasta faci mare bucurie duhului rău. Se bucură vicleanul când îl pomenești la mânie, iar răzbunarea, pe care o ceri de la el, o socotește ca o mare cinste, văzând că nu-l treci cu vederea, ci-l chemi în ajutor. Procedând așa, sufletul tău devine sălaş al duhurilor rele și tulburătoare.

Este foarte condamnat să ne osândim cu răutatea blestemelor pe noi sau pe semenii noștri, pentru lucruri trecătoare sau pentru ambiții deșarte. Toți care drăcuiesc și folosesc numele vrășmașului diavol în scop rău, se trezesc cu el «pe cap», se fac robi ai Lui și-atunci Duhul Sfânt se îndepărtează de acel om.

Cei care blestemă la orice supărare, dau dovadă că nu sunt sănătoși la minte și nu au credință adevărată. Blestemele sunt ca niște picături de otravă, care izvorăsc din inima celui cuprins de mânie și a celui cu credință slabă.

Ca să ne încredințăm cât de mult urăște Domnul Dumnezeu blestemul, vom aduce în atenție un paragraf din Sf. Evanghelie-Înainte de Sf. Paști, când Mântuitorul Iisus Hristos mergea cu Sfinții Săi Apostoli spre Ierusalim, a trimis pe câți-

va dintre ucenici mai înainte într-un sat locuit de samarineni, să vestească despre venirea Lui, însă necredincioșii samarineni n-au voit să-L primească pe Domnul. Pentru aceasta Sf. Apostoli Iacob și Ioan s-au tulburat și au zis către Mântuitorul: «Doamne, vrei să zicem să se coboare foc din cer să-i mistuie, cum a făcut și Ilie?...» (Luca 9,54). Hristos Domnul i-a muștră pentru nechibzuința lor, zicându-le: «Nu știți ai Cărui Duh sunteți? Că Fiul Omului n-a venit să piardă sufletele oamenilor ci să le mântuiască» (Luca 9, 56).

Cum ar fi putut îngădui Domnul Iisus Hristos blestemul, când El îi învăța pe toți: «Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și vă rugați pentru cei ce vă nedreptătesc și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri» (Matei 5, 44-45).

Deci creștinilor «Binecuvântați și nu blestemăți!», căci: «Cei care binecuvintează vor moșteni pământul, iar cei care blestemă, vor pieri!» (Psalm 36,22).

Calomnia

«Foc este limba, o lume a fărădelegii»
«Limba este plină de venin aducător de moarte» (Iacov 3, 6 și 8).

Calomnia izvorăște din răutate și din invidie, urmărindu-se necinstirea semenilor, făcându-li-se multe necazuri și greutate în viață.

Calomnia este un păcat, pe care Dumnezeu nu va întârzi să-l pedepsească, precum spune Psalmistul David: «Pierde-va Domnul toate buzele cele vicleane și limba cea plină de mândrie» (Psalm 11, 3).

Cine calomniază pe semenul său este asemenea unui șarpe otrăvitor care poartă veninul în dinți. Tot așa și calomniatorul poartă veninul pe limbă. De aici și spune zicala poporului: «Limba taie mai rău decât sabia!» Iar Francois de Sales, scrie: «Cu o singură lovitură de limbă, calomniatorul face trei ucideri: își omoară sufletul său, omoară sufletul celui ce ascultă calomnia și omoară morală pe cel ce-l batjocorește».

Pentru ce face calomniatorul acest rău? De unde izvorăște atâta răutate și ură în inima lui? Din invidia pe care o stârnește diavolul în inima calomniatorilor, pentru că nu pot suferi pe cei ce sunt mai buni, mai capabili, mai dotați, mai curați la suflet, pe cei așezați în locuri mai de cinste decât ei. Pentru că nu sunt capabili să se ridice la înălțimea morală sau profesională și la cinstea de care se bucură semenii lor înaintea oamenilor, inima calomniatorilor este rănită de suc-

cesele, de talentele și de darurile pe care acei oameni le au de la Dumnezeu și din rezultatele muncii lor întreținute și atunci caută, cu orice preț, să-i denigreze prin tot felul de calomnii. Se împlineste în ei ceea ce spune Mântuitorul: «Omul cel rău, din inima sa cea rea le scoate pe cele rele» (Matei 12, 36).

De asemenea, avertismentul Sf. Scripturi este foarte categoric: «Să nu umbli cu calomnii în poporul tău și asupra vieții aproapelui tău să nu te ridici. Eu sunt Domnul Dumnezeuul dreptății voastre» (Levitic 19,16).

Bârfa - clevetirea

Etica morală ne întrebă:

- Cum trebuie să procedăm cu semenii noștri care săvârșesc anumite greșeli, fie din neștiință, fie din neatenție, fie că sunt informați greșit și acționează fără să verifice, fie că, în chip voit, fac rău altor semeni de-ai lor sau care prin greșelile lor, prin patimile de care se lasă cuprinși, prin infrațiunile ce le produc, prejudiciază viața în general și-i neliniștesc pe cei din jurul lor? Ce atitudine trebuie să luăm față de ei?

În nici un caz, mărginindu-ne, doar, să-i bârfim. Cu ce-l ajutam pe cel păcătos, vorbindu-l de rău?

Dacă vrem să-i facem un bine semenui ce a păcătuit, atunci să ne apropiem de el cu cea mai bună intenție, să-i arătăm calea greșită pe care a apucat și să-l ajutam să se îndrepte.

În același fel ne îndeamnă și Mântuitorul nostru Iisus Hristos să ne purtăm cu cel ce a păcătuit: «De-ți va greși fratele tău, mergi, muștră-l (nu cu asprime) numai între tine și el. Și de te va asculta, l-ai câștigat pe fratele tău. Iar de nu te va asculta, ia cu tine încă unul sau doi (martori), pentru ca din gura a doi sau trei martori, să se statornicească tot ce se spune» spre îndreptare (Matei 18, 15-17). Iar Sf. Apostol Iacov îndeamnă: «Frații mei, dacă vreunul din voi se va rătăci de la adevăr și cineva îl va întoarce, să știe el că cel ce l-a întors pe păcătos din rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul din moarte și mulțime de păcate își va acoperi» (Iacov 5, 19-20).

Calomnia și bârfa sunt păcate mari și cele mai răspândite pe fața pământului ce înveninează inimile aproape la toți oamenii.

Motivul principal care-i face pe oameni să nu simtă mustrearea conștiinței pentru păcatul calomniei și al bârfei, este părerea greșită că, acestea n-ar fi păcate mari, sunt o nimica toată, nu merită prea multă atenție, zic falșii creștini.

Ce lucru rău am făcut, zic clevetitorii,

dacă am vorbit despre unele defecte sau greșeli ale aproapelui? Am vorbit ca să ne mai distrăm, să treacă timpul mai repede. Faptul că am râs de alții, că le-am judecat faptele lor, este de prea mică însemnătate. Altele mai mari și mai rele să nu facă omul.

Ce judecată greșită și neserioasă!

Cum îi amăgește diavolul pe unii oameni, ca să creadă că nu păcătuiesc când vorbesc de rău pe alții. Oare, ușor îi cade semenului nostru când, în lipsa lui și în auzul atâtor oameni este bârfit cu asprime. Oare, de mică însemnătate este pentru prietenul tău să-i faci observații batjocoritoare în public, prin care se dau în vileag anumite greșeli și slăbiciuni ale lui, la care nimeni nu s-ar fi gândit vreodată? Câtă pace, cât bine, cât respect ar fi între oameni, dacă toți ne-am orienta după regula de aur dată de Mântuitorul: «*Precum voiți să vă faceți vouă oamenilor, asemenea faceți-le și voi lor*» (Luca 6,31). Poporul a transpus acest îndemn al Mântuitorului în dictonul: «*Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face*».

Nouă creștinilor nu ne este permis să judecăm pe nimeni: «*Nu judecați ca să nu fiți judecați, căci cu judecata, cu care judecați, cu aceea veți fi judecați și*

cu măsura, cu care măsurați, cu aceea vi se va măsura» (Matei 7, 1-3). Și iarăși s-a zis: «*Tu cine ești de judeci pe altul? Domnului I se cuvine să facă aceasta. Căci puternic este Domnul ca să-l ridice pe cel păcătos* (Romani 14,14).

Drept aceea, fiecare dintre noi să-și măture înaintea casei lui și să nu poarte de grijă ca să curețe casa altuia. «*Cum de vezi paiul din ochiul fratelui tău, dar bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?*... «*Fățarnicule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și numai atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău*» (Matei 7, 3-5).

Cugetând asupra acestor cuvinte ale Mântuitorului, Fericitul Augustin ne aduce în atenție această înțeleaptă cugetare: «*Cu cât mai multe greșeli (părți negative) are cineva cu atât mai multe greșeli caută el la altul*».

Bine ne este nouă, ca ori de câte ori suntem tentați să judecăm, să bârfim, să calomniem pe semenii noștri, să zicem din inimă: «*Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire buzelor mele*».

«*Să nu abați inima mea spre cuvinte de viclesug, ci mă învață să păzesc Poruncile Tale*». «*Doamne, dă-mi să-mi văd (să-mi judec) păcatele mele și să nu*

osândesc pe semenul meu».

Plăcerea păcătoasă de a vorbi fără rost

Printre păcătoșii vremurilor din urmă, Sf. Scriptură îi numără și pe cei ce suferă de plăcerea diabolică de a tot vorbi. Din nefericire și spre răul nostru general, mulți sunt stăpâniți de această plăcere păcătoasă a vorbirii fără rost. În lumea noastră de astăzi, predomină vorbele, vorbele goale. Limba multora macină vrute și nevrute. Nu pot tăcea. Repetă aceeași idee, vorbesc despre același lucru de nenumărate ori. Consideră că prin multa vorbă pot atrage atenția spre ei, ca să fie prețuiți de oameni. Cel puțin de s-ar vorbi despre lucruri constructive, educative, de s-ar aduce în atenție soluții salvatoare. Dimpotrivă, se discută lucruri fără nici o importanță. Devin de-a dreptul ridicoli, dând mare satisfacție diavolului.

Pr. Gheorghe GRINDU

(«*Doamne scapă-mă*», Ed. Mitropoliei Ortodoxe Române a Germaniei, Europei Centrale și de Nord, 2005, pp. 99-107).

Întronizarea primului episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei - Preasfințitul Siluan Șpan

Joi, 8 mai 2008, a avut loc întronizarea Preasfințitului Siluan Șpan, primul episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei, în localitatea Lucca (lângă Genova). P.S. Siluan a fost ales episcop pentru această eparhie în ședința de lucru a Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 5 martie 2008. Sf. Liturghie a fost oficiată de un sobor de 14 ierarhi, printre care și Înaltpreașfințitul Serafim și cca. 90 de preoți și diaconi. Au participat autorități locale și centrale din România și Italia, oaspeți ai altor Bisericii precum și foarte mulți credincioși. Instalarea P.S. Episcop Siluan a fost făcută de Înaltpreașfințitul Iosif Pop, Mitropolitul Europei Occidentale și Meridionale. Prin PS Ciprian Câmpineanul, Episcop-vicar patriarhal, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a adresat noului episcop un mesaj, în care se spune între altele: «*Acest moment binecuvântat din această zi »pe care a făcut-o Domnul«* consti-

tuie încununarea eforturilor depuse atât de Biserica Mamă, în purtarea sa de grija pentru toți cei aflați departe de țară, cât și ale preoților cărora le-a încredințat misiunea de a osteni la păstrarea unității spirituale și a identității etnice a fiilor săi, stabiliți vremelnic sau definitiv în Italia».

În perioada 7-8 mai, în Lucca, a fost organizat un simpozion religios și cultural intitulat «*Noua Episcopie Ortodoxă Română a Italiei, spațiu al promovării tezaurului credinței și culturii românești*». Evenimentul a cuprins o serie de comunicări la care au participat ierarhii Bisericii Ortodoxe Române prezenți la acest eveniment, ierarhi ai Bisericii Catolice, oficialități ale statului român și italian, autorități locale; o expoziție de icoane pe lemn și pe sticlă, elemente de etnografie tradițională românească și un concert de muzică psaltică.

Preasfințitul Episcop Siluan s-a născut la data de 5 martie 1970, în comuna Gura-Râului (jud. Sibiu), fiind al patrulea din cei șase copii ai familiei preotului Gheorghe Șpan. A fost hirotonit preot la 6 martie 1994 de către Î.P.S. Mitropolit Serafim Joantă (pe atunci Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului). Cu binecuvântarea Î.P.S. Serafim a studiat la Institutul Sf. Serghe din Paris și a slujit ca preot și duhovnic la Mănăstirea «Acoperământul Maicii Domnului» de la Bussy-en-Othe (Franța). La 2 iulie 2001 a fost ales de către Sfântul Sinod, la propunerea Î.P.S. Arhiepiscop Iosif, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale. Din 1 august 2004 a primit responsabilitatea organizării administrative a Vicariatului Ortodox Român al Italiei.

Întru mulți ani
Preasfințite Părinte!

Hirotonia și întronizarea primului episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei - Preasfințitul Timotei Luran

Duminică, 25 mai 2008, pe locul unde se va construi biserica paro-

hie române din Alcalá (lângă Madrid) a avut loc hirotonia întru arhiepiscop și întro-

nizarea Preasfințitului Timotei Luran, primul episcop al Episcopiei Ortodoxe

Române a Spaniei și Portugaliei. PS Episcop Timotei a fost ales întâistătător al acestei eparhii în ședința de lucru a Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 5 martie 2008.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de 11 arhieriei, peste 60 de preoți și diaconi. La eveniment au mai participat reprezentanți ai autorităților române, ai autorităților locale, preoți, monahi și credincioși (câteva mii) din Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, reprezentanți ai altor Culte etc. După slujba de întronizare, Î.P.S. Serafim a ținut un cuvânt despre responsabilitatea episcopului în Biserica lui Hristos. Mesajul Patriarhului Daniel

a fost transmis de PS Ciprian Cămpineanul, Episcop-vicar Patriarhal: «...Biserica Ortodoxă Română a marcat astăzi o noua etapă în dezvoltarea și organizarea ei. Hirotonirea Preasfințitului Timotei se înfăptuiește în urma solicitărilor adresate de clericii și credincioșii români stabiliți în această zonă. Ei vor un păstor și învățător care să reprezinte comunitățile românești în fața bisericilor și instituțiilor de stat din Spania și Portugalia...» Episcopul Timotei a spus printre altele: «Știu ca ați emigrat din cauza greutăților din țară și aveți nevoie de atenție specială. Cu părintescă dragoste, vă încurajez să stați aproape de Biserică, unde găsiți un sprijin pentru re-

zolvarea problemelor».

ÎPS Mitropolit Iosif a mulțumit tuturor pentru prezență, ajutor și împreună-ru-găciune.

P.S. Episcop Timotei s-a născut la 12 aprilie 1975 în Satu-Mare. În 1998 a fost tuns în monahism la Mănăstirea Nicula (jud. Cluj) apoi hirotonit ieromonah. A urmat cursurile la Institutul Ortodox Sfântul Serghie din Paris și a fost preot slujitor la mănăstirile Bussy, Malvalle și Vilar din Franța. A îndeplinit funcția de exarh al mănăstirilor din Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale.

**Întru mulți ani
Preasfințite Părinte!**

INFORMAȚII

DIN AGENDA PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

1 mai 2008 - slujește Vecernia în Catedrala din Cluj-Napoca urmată de Chemarea la slujirea arhierescă a P.Cuv. Arhim. Dr. Macarie Drăgoi.

2 mai - *Izvorul Tămăduirii* - împreună cu un sobor de 12 ierarhi săvârșește în Catedrala din Cluj-Napoca Sf. Liturghie și hirotonia întru arhieriu a Preasfințitului Macarie, primul episcop român al Europei de Nord. Ține un cuvânt de învățătură.

4 mai - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Nușeni (jud. Bistrița Năsăud).

8 mai - participă în orașul Lucca la instalarea PS Siluan ca episcop al Italiei. Au slujit 14 ierarhi și 90 de preoți cu participare numeroasă de credincioși.

11 mai - slujește Sf. Liturghie în sobor de ierarhi și preoți, cu participare a peste 10.000 de credincioși în localitatea Salva (Bistrița-Năsăud). A fost proclamată solemn canonizarea Sfinților Martiri și Mărturisitori Năsăudeni: Antonie Todoran din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigore din Zagra și Vasile din Telciu

17 mai - participă la Primăria din Nürnberg la primirea lui Dalai Lama.

18 mai - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

21 mai - *Sf. Împ. Constantin și Elena* - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

22-24 mai - participă la zilele Bisericii Catolice în Osnabrück unde ține două referate privitoare la Unitatea în credință și Adunarea de la Sibiu din sept. 2007.

25 mai - slujește Sf. Liturghie - în sobor mare de ierarhi și preoți - și predică la Alcalá (Spania). Cu acest prilej a fost hi-

rotonit întru arhieriu PS Timotei pentru Spania și Portugalia.

30 mai - prezidează Conferința anuală a preoților din Mitropolie.

31 mai - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg și conduce lucrările Adunării eparhiale.

DIN AGENDA PĂRINTELUI EPISCOPI SOFIAN

1 mai - participă în Catedrala din Cluj-Napoca la slujba Vecerniei urmată de Chemarea la slujirea arhierescă a P.Cuv. Arhimandrit Macarie Drăgoi

2 mai - Izvorul Tămăduirii - împreună cu un sobor de arhieriei, preoți și diaconi și în prezența unui mare număr de credincioși, slujește Sf. Liturghie la Cluj-Napoca. În cadrul Sf. Liturghiei a fost hirotonit întru arhieriu P.Cuv. Arhim. Macarie Drăgoi.

3 mai - vizitează Mănăstirea Brâncoveanu (jud. Brașov).

4 mai - slujește Sf. Liturghie și predică în satul natal Băcel, din județul Covasna, după care participă la slujba de pomenire a mamei sale.

6 mai - vizitează Catedrala din Sf. Gheorghe precum și Colegiul Național Mihai Viteazul, unde are o întâlnire cu corpul profesoral și vorbește elevilor despre frumusețea viețuirii în Hristos.

9 mai - vizitează Mănăstirea de la Șinca Veche (jud. Brașov).

10 mai - săvârșește cununia tinerilor Cătălin Florin și Elena Ghiț, împreună cu P.S. Episcopi Macarie și Vasile Someșeanul în Catedrala din Cluj-Napoca.

11 mai - împreună cu un sobor de ierarhi săvârșește Sf. Liturghie în Salva (Bistrița Năsăud) cu prilejul proclamării canonizării Sfinților Năsăudeni.

17 mai - împreună cu P.S. Episcop Vasileos de Aristi și cu preoți ai comunităților ortodoxe din München săvârșește Sf. Liturghie panortodoxă la Biserica «Salva-

torkirche». Participă la manifestările de prezentare a Ortodoxiei prilejuate de aniversarea a 850 de ani de existență ai orașului München.

18 mai - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

21 mai - *Sf. Împ. Constantin și Elena* - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

22 mai - participă la întâlnirea cu genericul «Ortodoxia germană - o lungă tradiție», organizată de Biserica Ortodoxă Rusă din München la inițiativa ÎPS Mark, Arhiepiscop de Berlin și Germania.

24 mai - participă la slujba Vecerniei urmată de Chemarea la slujirea arhierescă a P.Cuv. Arhim. Timotei Luran, episcopul ales al nou înființatei Episcopii a Spaniei și Portugaliei în orașul Alcalá de Henares (Spania).

25 mai - împreună cu un sobor de arhieriei, preoți și diaconi și în prezența unui mare număr de credincioși slujește Sf. Liturghie la Alcalá. În cadrul Sf. Liturghiei a fost hirotonit întru arhieriu P.Cuv. Arhim. Timotei.

30 mai - participă la Nürnberg la Conferința anuală a preoților din Mitropolie.

31 mai - împreună cu ÎPS Serafim și cu preoții din Eparhie slujește Sf. Liturghie la Nürnberg, după care participă la lucrările Adunării eparhiale.

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49) 0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT

Diakon Dumitru Dura

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG
Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00